

ترامپ باید متوقف شود

معاون رئیس جمهور آمریکا از رای دهندگان خواست دونالد ترامپ را متوقف کنند. به دنبال برگزاری دهه رقابت مقدماتی احزاب دموکرات و جمهوری خواه در روز سه شنبه موسوم به «سه شنبه بزرگ» در آمریکا، ترامپ و پایدن به نوار پیروزی های خود در این رقابت ها ادامه دادند و با این پیروزی ها حالا احتمال تکرار دوباره رقابت بین این دو سیاستمدار کهنسال در انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۴ بالا گرفته است. دونالد ترامپ در همه ایالت هایی که شاهد رقابت مقدماتی بودند پیروز شد، به جز ورمونت که آن را به نیکی هیلی واگذار کرد و شکست خورد. شبکه ان بی سی نیز اعلام کرد که ترامپ تاکنون رای ۹۹۵ هیئت نمایندگی را به دست آورده، در حالی که نیکی هیلی، رقیب او که سابقاً سفیر آمریکا در سازمان ملل بود، به رای ۷۸ هیئت نمایندگی دست یافته است. ترامپ برای تضمین نامزدی جمهوری خواهان به رای ۱۲۱۵ هیئت نمایندگی نیاز دارد. پانزده ایالت آمریکا انتخابات مقدماتی جمهوری خواهان را در روز سه شنبه برگزار کردند.

نظر پایدن درباره آتش بس

رئیس جمهور آمریکا تاکید کرد توافق آتش بس در غزه در ازای آزادی اسرای صهیونیست اکنون در دستان جنبش حماس است. جو پایدن، رئیس جمهور آمریکا سه شنبه بر لزوم توقف جنگ برای ورود کمک های بیشتر به غزه تاکید کرد و گفت: با فرارسیدن ماه رمضان ادامه جنگ بسیار خطرناک است. اسرائیل عذر و بهانه ای برای ادامه کارشکنی در ورود کمک های بشردوستانه به غزه ندارد. پایدن نسبت به وضعیت بسیار خطرناک در اراضی اشغالی و قدس در صورت متوقف نشدن جنگ در ماه رمضان هشدار داد و گفت: اکنون حماس است که باید درباره توافق با پیشنهاد آتش بس برای ۶ هفته تصمیم بگیرد. اسرائیلی ها همکاری می کنند و پیشنهاد آتش بس معقول است. طی ۲ روز آینده می بینیم که چه اتفاقی خواهد افتاد اما به دلیل ماه رمضان نیاز به آتش بس داریم. دولت جو پایدن هفته گذشته از رژیم صهیونیستی خواست به مسلمانان اجازه نماز در مسجد الاقصی طی ماه رمضان را بدهد. این درخواست در حالی بود که پیش از آن ایتمار بن گویر، وزیر امنیت داخلی رژیم صهیونیستی پیشنهاد داده بود که این رژیم مانع ورود فلسطینی های کرانه باختری به قدس شود.

بودجه جنگ نتانیاهورا قطع کنید

سناتور مستقل آمریکایی از رژیم صهیونیستی درخواست کرد مرزها را به روی ورود کمک های بشردوستانه به نوار غزه باز کند. او همچنین گفت نباید دیگر هیچ پولی برای ماشین جنگی نتانیاهورا وجود داشته باشد. «برنی سندرز»، سناتور مستقل آمریکایی از ایالت ورمونت که منتقد سرسخت رژیم صهیونیستی است، هشدار داد: «ما داریم به نقطه بدون بازگشت نزدیک می شویم. ایالات متحده آمریکا باید به ارسال کمک بشردوستانه با چتر ادامه دهد.» او دری میانی که در شبکه اجتماعی «ایکس» منتشر کرد، نوشت: «اسرائیل باید مرزها را باز کرده و به سازمان ملل اجازه دهد حجم کافی از کمک های بشردوستانه را تحویل غزه دهد. باید در جواب کوتاهی کردن در انجام این کار تمامی کمک های نظامی به اسرائیل فوراً متوقف شوند.» برنی سندرز در این پیام که به صورت ویدیوی ضبط و منتشر کرد، تصریح داشت، فاجعه ای که در نوار غزه در جریان است در رده «بدترین فجایع انسانی» در تاریخ مدرن به حساب می آید.

برای نقش های اصلی وجود ندارد اما طبق گزارش ها رئیس جمهور پیشین ریچارد گرنل و کش پاتل که هر دو تمایل کمتری به رویکرد مداخله جویانه دارند را برای سمت های رده بالا در دولت خود در نظر دارد. همانطور که اکولز با هر کسی که صحبت کرده، هنوز زمان بسیاری برای دیگر نامزدهای احتمالی وجود دارد تا قبل از انتخابات جایگاه خود را به دست آورند. روگر می گوید: «افراد با مهارت بسیاری وجود دارند و بنابراین اگر رئیس جمهور بخواهد در مسیر خویشتن داری حرکت کند، گزینه های بسیاری دارد.»

دولت دوم ترامپ

بیشترین برنامه ریزی ها برای دور دوم دولت ترامپ حول محور کارمندان است. این تمرکز شدید پاسخی به دور اول اوست که در آن زمان مشاوران و مقامات اغلب گام هایی برای جلوگیری از اجرای سیاست های مورد نظر رئیس جمهور انجام می دادند.

سوربه را در نظر بگیرید. زمانی که ترامپ در سال ۲۰۱۹ دستور داد سربازان آمریکایی از این کشور خارج شوند، سروصدایی در میان کارشناسان سیاسی ایجاد شد که استدلال می کردند این اقدام پشت کردن به متحدان گُرد خود در سخت ترین دوران است. جیم جفری، فرستاده ویژه وقت در سوریه، ترامپ را متقاعد کرد که نیروی نمادینی را در این کشور باقی بگذارد اما بعدها فاش کرد که «ما مجبور بودیم تعداد واقعی سربازان در آن کشور را مخفی نگه داریم.»

جهان ترامپ به دنبال آن است که این اتفاق دیگر تکرار نشود. هریج از دولت جدید می خواهد تغییرات پرسنلی گسترده ای ایجاد کند که به ترامپ اجازه دهد هزاران بوروکرات فدرال را با کادر نیروهای دلسوز جایگزین کند: این هم یک فرصت و هم یک چالش برای خویشتن دارهاست. در سمت «چالش» ترامپ به طور فزاینده ای نشان داده که می خواهد علیه کارتل های مکزیک از نیروی نظامی استفاده کند؛ پیشنهادی که بیشتر واقع گرایان آن را به دلیل خطرناک و آسیب زا بودن، رد می کنند. همانطور که جوست از دانشگاه براون اشاره می کند، رؤسای جمهور مشاوران خود را فقط براساس جنگ طلب بودن انتخاب نمی کنند. آنها در میان ملاحظات دیگر باید تصمیم بگیرند کدام یک از مشاوران می توانند حوزه های انتخابیه خود را راضی نگه دارند. در مورد ترامپ، وفاداری به رئیس جمهور به نظر یکی دیگر از معیارهای کلیدی است. اما وفاداری به ترامپ باعث نمی شود کنگره آمریکا نامزدی کسی را تصویب کند

این به ترامپ بستگی دارد که تصمیم بگیرد نامزدهای کمتر جنجالی را انتخاب کند یا صرفاً به منصوبان موقت تکیه کند؛ همانطور که در پایان دوران اول ریاست جمهوری خود انجام داد. رئیس جمهور پیشین در مورد شورای امنیت ملی که رهبران آن نیازی به تایید ندارند، فضای بیشتری برای مانور خواهد داشت. این چالش ها به کنار، تصمیم هایی که ترامپ در دوره دوم بالقوه خود می گیرد، می تواند اثر عظیم و ماندگاری بر مسیر سیاست خارجی محافظه کارانه داشته باشد. برای درک بهتر چگونگی آن، یک درس تاریخی نیاز است. در سال ۲۰۰۷، بزرگان سیاست خارجی دموکراتیک، مرکز امنیت جدید آمریکایی با CNAS، اندیشکده ای جنگ طلب با گرایش های چپ میانه را تاسیس کردند که تصور می شد کابینه در انتظار هیلاری کلینتون باشد. زمانی که باراک اوباما، کلینتون را در انتخابات مقدماتی شکست داد، تصمیم سرنوشت سازی گرفت تا موضع خود را در مورد جنگ عراق ملایم کند و تیم خود را با همکاران اندیشکده CNAS تقویت کند. اعضای CNAS علاوه بر خود کلینتون نقش های قدرتمندی در دولت اوباما کسب کردند که به آنها اجازه می داد تا رئیس جمهور را از لفاظی های ضد جنگ اش که در کارزار انتخاباتی اش مطرح کرده بود، دور کنند. نتیجه آن چرخه ای باطل یا کارآمد بود، بستگی به نظر شما داشت. هر چه کارکنان CNAS جنگ طلب تر بودند، تجربه (و ارتباطات) بیشتری در دولت که وزنه ای پشت استدلال هایشان محسوب می شد، به دست می آوردند. زمانی که دولت را ترک کردند، خود را به عنوان حکیمان سیاست خارجی لیبرال جا انداختند و بسیاری از آنها سال ۲۰۲۰ برای کار در دولت پایدن به کاخ سفید بازگشتند. تصمیم اوباما ممکن است عملی بوده باشد. چشم انداز سیاست خارجی مترقی در آن زمان و از بسیاری جهات هنوز هم بودجه و نامزد کافی برای مشاغل رده بالا را ندارد اما ترامپ فضیلت یک انتخاب واقعی را دارد. رئیس جمهور پیشین احتمالاً کارکنان را براساس میزان جنگ طلب بودن شان رد نمی کند، اما شاید باید این کار را بکنند. تحقیقات نشان می دهد که این امر می تواند از وقوع جنگ بعدی جلوگیری کند.

به خاور میانه دارد. چنانچه سام ادلر بل، روزنامه نگار، اخیراً به نیویورک تایمز می گوید، هریج و AFPI از یکدیگر خوش شان نمی آید: «حامیان AFPI هریج را عقب تر از قطار ترامپ می دانند، گرگ های مستقر در لباس «اول آمریکا». ادلر بل می نویسد: «عده ای در مؤسسه هریج، AFPI را سنگری از منصوب شده های غیر قابل اعتماد ترامپ، کلاهبرداران و فقط اسماً جمهوری خواهان یا راینوها می دانند که روی روابط خود با رئیس جمهور معامله می کنند تا مطمئن شوند می توانند این نمایش را پیش ببرند.» این انزجار به توضیح این موضوع کمک می کند که چرا AFPI تلاش جداگانه ای برای اثرگذاری روی کارکنان ترامپ که به نام «پروژه گذار اول آمریکا» شناخته می شود، انجام می دهد.

با این حال باید توجه داشت که این دو همیشه هم اختلاف نظر ندارند. آنها دارای تعدادی کارمند مشترک هستند و هر دو پیوندهای محکمی با فروشگاه های سنتی تر سیاست خارجی دارند. بخشی از این موضوع ریشه در این حقیقت دارد که حتی صلح طلب ترین اعضای حزب جمهوری خواه نسبت به خاور میانه و ونزولا جنگ طلب تر از رئالیست های تندرو هستند. اما در حالت تعادل، بیشتر به AFPI مشکوک اند تا دشمنان خود در هریج. هنوز مشخص نیست که ترامپ به کدام طرف اعتماد دارد. نام همکاران AFPI از جمله فرد فلیتس، کیث کلاگ و جان رتکلیف، اغلب در فهرست مشاوران کنونی و بالقوه ترامپ در آینده به چشم می خورد. او همچنین طبق گزارش ها با مایک پمپئو، وزیر امور خارجه سابق و تام کاتن، سناتور جمهوری خواه از ایالت اوکلاهما که در میان جنگ طلب ترین چهره های سیاست آمریکا قرار دارند، مشورت می کند (عادت پمپئو به اینکه خود را یک رئالیست معرفی کند، برای بسیاری از حامیان ایده «اول آمریکا» ناامیدی خاصی دارد).

اما همانطور که تلاش هایی مانند پروژه ۲۰۲۵ نشان می دهند، ترامپ دیگر مجبور نیست برای جایگاه های مختلف از میان گزینه های قدیمی انتخاب کند. دیگر هیچ بازدارنده تندروری شناخته شده ای در رقابت

محافظه کارانه است، رهبری پروژه ۲۰۲۵ بیشتر با رویکرد «اول آمریکا»ی ترامپی همسو است که به گفته سومانترا مایترا، از اندیشکده CRA که در این اقدام نقش مشاور را داشته است، «ایده ای محدودتر و مبتنی بر منافع ملی است.» ویل روگر که ترامپ او را به عنوان سفیر خود در افغانستان معرفی کرد از این چرخش هریج به سمت «رویکرد بسیار محتاطانه تر به سیاست خارجی آمریکا» استقبال کرد.

اما همچنان دلایلی وجود دارد که به محدودیت های قانونی هریج مشکوک شویم. مانیفست گذار پروژه ۲۰۲۵ به وضوح نشان می دهد که لحن محافظه کارانه هنوز آمادگی ندارد تعهد خود را در مبارزه با تروریسم جهانی و سرکوب دشمنان آمریکا، هر چقدر که الان ضعیف باشند، کنار بگذارد.

البته هریج تنها بازی فعلی نیست. تیم سیاست خارجی آن اغلب دلیل مشترکی با CRA پیدا می کنند. CRA اندیشکده hd راستگرا با دیدگاه های محدودکننده بر امور بین المللی که به گفته مایترا عامل کلیدی در برنامه ریزی برای دور دوم ریاست جمهوری ترامپ است، طبق گزارش ها ترامپ شخصاً مقاله مایترا در CRA را که خواستار کاهش عمده نقش آمریکا در ناتو شده بود، خوانده و حداقل بخشی از آن را تایید کرده است.

از سوی دیگر، همانطور که میدوکرافت اشاره کرد، جنگ طلبان سنتی در سازمان هایی مثل مؤسسه American Enterprise Institute و مؤسسه هورر همچنان نفوذ بسیاری در هر دو رسانه های جریان اصلی و محافظه کار دارند اما بسیاری از نئوکان های برجسته مثل جان بولتون، مشاور سابق ترامپ، فاصله بزرگی با جنبش «عظمت را دوباره به آمریکا برمی گردانیم» گرفته اند که باعث می شود دیگر هیچ جایی در کاخ سفید آینده ترامپ نداشته باشند. به نظر می رسد «مؤسسه سیاست اول آمریکا» یا AFPI مصمم است راه میانه را پیش بگیرد. مثل هریج، AFPI خرد ادامه کمک های آمریکا به اوکراین را زیر سوال برده و به شدت به اروپا فشار آورده است که بار بیشتری از دفاع را به دوش بکشد. اما سازوکار سیاسی نوپا که شبیه کاخ سفید بعدی است، با تمرکز ویژه بر مقابله با نفوذ ایران و حمایت از اسرائیل، کمی تمایلات نئومحافظه گرانه نسبت

اندیشکده های آمریکا از حالا در حال رقابت با یکدیگر برای تعیین مشاوران و کابینه آینده آمریکا هستند

نسخه دوم ترامپ

